

Van de hel
tot in Afrika

Van de hel
tot in Afrika

Amanda van der Velde

Auteur: Amanda van der Velde
Coverontwerp: Amanda van der Velde
ISBN:
Uitgeverij: Dandy's
©2019 Amanda van der Velde

Inhoud

1	Voorwoord.....	5
2	Inleiding	7
3	Met of zonder jou	9
4	Dopen	11
5	Sporthart	25
6	Liefde	35
7	Het begin van het einde.....	49
8	Spel uit	69
9	Weg van herstel	87
10	Liefde 2.0	143
11	Leven in het nu	165
12	PS	173
13	Het is mijn leven.....	175
14	Nawoord.....	177
15	Dankwoord	179

1 Voorwoord

Graag wil ik dit boek opdragen aan mijn neefje Lucas en nichtje Lisa. Voor hen is hun vader natuurlijk een held. Tegen de tijd dat ze de leeftijd bereiken, dat ze dit verhaal mogen lezen zullen ze begrijpen wat het hun vader gekost heeft om opnieuw hun held te worden.

2 Inleiding

Soms zijn er van die verhalen die zo bijzonder zijn dat ze verteld moeten worden. Dit is zo een verhaal. Geloof me dat het waar is, ik was erbij.

Dit boek vertelt het verhaal over het leven van Alexander Godefriedus Johannes Masseurs. Geboren om tien over zes in de ochtend op zondag 26 maart 1978 in het Lievensbergziekenhuis in de stad Bergen op Zoom. Het ware verhaal van een jonge talentvolle wielrenner die zo verstrikt raakt in een web van leugens en bedrog door zijn verslaving aan drank en drugs, dat hij totaal de weg kwijtraakt. Maar zeker ook het verhaal van vechten, leren, diepe dalen, alles kwijtraken en...overwinnen.

Ik heb de eer om dit wonderlijke verhaal te mogen vertellen en te schrijven. Tevens is dit mijn eerste boek. Een diepe wens die uitkomt voor mij en ik ben dankbaar dat ik Lex als inspiratie mag gebruiken. Op wat muziek fictie na, hier en daar, is dit verhaal verder naar waarheid geschreven en worden bijna alle personen bij naam genoemd. Ik heb dit met toestemming en uiteraard in alle respect gedaan. Ik hoop dat dit boek een inspiratie voor de lezer mag zijn, op welke manier dan ook.

Amanda van der Velde

Ps... ik hoop dat ik nooit meer stop met schrijven.

3 Met of zonder jou

With or Without you
U2

See the stone set in your eyes,
See the thorn twist in your side,
I'll wait for you,
Sleight of hand and twist of fate,
One a bed of nails she makes me wait,
And I wait, without you.

With or without you
With or without you

Through the storm we reach the shore
You give it all but I want more
And I'm waiting for you

With or without you
With or without you
I can't live
With or without you

And you give yourself away
And you give yourself away
And you give
And you give
And you give yourself away

My hands are tied
My body bruised, she's got me with

Nothing to win and
Nothing to lose

And you give yourself away
And you give yourself away
And you give,
And you give,
And you give yourself away

With or without you
With or without you
I can't live,
With or without you
Oooohhhh

With or without you
With or without you
I can't live,
With or without you

With or without you

4 Dopen

“Stop asking God to bless what you’re doing, find out what God’s doing. It’s already blessed.”

Bono

Zondagochtend 17 maart 2019, het zal zo om en nabij rond de klok van half elf zijn als de kerkdienst begint. Een doopdienst deze keer. Een mooie start van deze frisse, ietwat grijze dag. Wat regen en hagel hier en daar, maar zo af en toe piept er wel een zonnetje langs de wolken.

Deze kerk trouwens, is aan de buitenkant niet direct te herkennen als kerk. Althans niet in mijn herinnering aan een kerk. Eigenlijk is het een heel simpel gebouw, wit omlijst in een steegje vlakbij een groot parkeerterrein, net buiten het centrum van Steenberghe in Brabant. Het ziet er fris en uitnodigend uit. Er staat op het linker raam met een raamsticker een bakje koffie geplakt en de uitnodiging dat je altijd welkom bent. Je loopt er gemakkelijk naar binnen. Het heet dan ook niet voor niets “Open Deur”.

Een doop zoals deze is niet heel ongebruikelijk in de kerk. Ze zijn er met regelmaat. Hij heeft er zelfs al een paar mogen bijwonen. Zoals de doop van zijn lieve vrouw een aantal jaar geleden, die had ook al zoveel indruk gemaakt op hem. En met hem vele anderen. Ze zijn niet getrouwd maar ik noem haar toch zijn vrouw, vriendin klinkt zo gek op deze leeftijd.

Er werd heel wat afgehuild tijdens het bijzondere verhaal over haar jeugd en zoektocht over wat echt belangrijk is in het leven. En nu gaat hij daar vandaag zelf staan op dat podium dat ineens heel groot lijkt. Tikkeltje zenuwachtig is hij wel. Ga daar maar eens staan en vertel je verhaal maar eens.

Het verhaal wat hem zover heeft gebracht om zichzelf te laten dopen.

Het grappige is dat hij eigenlijk in het begin niet veel van het Christelijk geloof, en alles wat daar mee te maken had moest weten. Het is niet zo, dat hij er helemaal niks van

meegekregen heeft. Hij is tenslotte naar een Katholieke basisschool gegaan, waar hij zelfs les kreeg van een heel klein nonnetje. Hij is ook gedoopt en heeft communie gedaan. De bijbel was hem dus niet helemaal onbekend, maar veel meer dan dat, heeft toen zijn interesse niet gewekt.

Soms ging hij zelfs al wat vroeger naar bed om zo het enorm vrolijke gezicht van zijn vrouw te ontwijken, zodra zij thuis kwam van haar Alpha cursus. Haar bijzondere verhalen die zij zo graag aan hem wilde vertellen had hij niet altijd zin in. En kijk hem nu eens!

Vier mensen worden gedoopt vandaag. Twee dames en twee heren. Van uitlopende leeftijden trouwens, want ja daar maakt het geloof geen onderscheid in. Niet in leeftijd, geslacht, kleur of wat dan ook. Iedereen is welkom. De kerk begint vol te stromen, ongelofelijk hoeveel stoelen, want van die houten, slecht zittende banken zijn hier gelukkig niet, erbij moeten worden gezet. Ze blijven maar lopen, totdat de laatste stoel bijna buiten staat.

Eerst wordt de dienst geopend met een voorwoord van de voorganger van deze kerk en er worden een aantal mooie liederen gezongen. Zo ontzettend gaaf trouwens dat grote podium met die band erop. Goede muzikanten en al gauw is de toon gezet. Rechts naast deze muzikanten hangt een enorm kruis met lichtjes en het lijkt wel of er je alle kleuren van de regenboog in ziet. Het spat gewoon bijna van de muur af. Links de tekst:

“Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken”

Jesaja 56:7.

Het is een mooi zicht daar vooraan op ongeveer de derde rij, en de spanning en vooral de angst die ik voor een kerk had opgebouwd vanuit mijn jeugd glijdt toch langzaam van mijn schouders af. Als ik ergens mijn negatieve gevoel in het positieve kan omzetten, dan is het wel hier in deze gemeente.

Vlak na het gezang komen de mooie, bijzondere verhalen aan bod. Er wordt altijd ontzettend veel tijd genomen om naar deze verhalen te luisteren. Wat mooi hoe ieder zijn eigen pad, soms letterlijk, gelopen heeft met hun roeping naar het geloof en naar Jezus. Je voelt al snel dat het een emotionele ochtend gaat worden. De eerste tranen bij de aanwezige familieleden rollen al. Hij is als laatste aan de beurt. Zijn naam wordt geroepen, *“Lex, het is nu jouw beurt kere!”* Hij slaakt een hele diepe zucht van verlichting en loopt richting het podium. Hij heeft maar weinig geslapen vannacht. Er spookte van alles door zijn hoofd. Nee zeker geen twijfel, die is er op geen enkele manier meer geweest. Hij is vol zelfvertrouwen om dit te gaan doen, om zijn verhaal te vertellen.

Eénmaal achter de microfoon loopt de spanning zo hier en daar toch wat op. Hij begint het al wat warmer te krijgen. Hij kijkt vanachter zijn plaats op en ziet links ineens zijn oud ploeggenoten zitten. Wat enorm fijn dat ze erbij zijn, totaal onverwachts. Het maakt hem dankbaar, blij en ook emotioneel. Hij kijkt naar rechts en daar zit eigenlijk iedereen die echt belangrijk voor hem is. De reden waarom hij zo gevochten heeft. Zijn gezin, zijn vrouw en kinderen. Wat een enorm geluk. Zijn vader en moeder. Dapper dat ze erbij zijn schiet er nog net door zijn hoofd. Het is niet altijd zo koek en ei geweest tussen hun. Zijn jeugd is niet geheel